

[Erling Dinesen.]

ministeren den 9. august, hvor vi foreslog en lang række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Vi fik så regeringens såkaldte 15 punkts program den 20. august. Nogle af vore ønsker blev opfyldt, det skal erkendes, men regeringens foranstaltninger var og er stadig efter vor opfattelse helt utilstrækkelige. Det er en stadig stigende arbejdsløshed, vi har oplevet også efter dette tidspunkt.

Må jeg sige, det er også en lidt ejendommelig taludvikling, vi har oplevet. Vi fik at vide den 10. september, at ledighedstallene for januar kvartal ville være 61.000. Det var vist arbejdsmarkedsnævnets skøn. Den 20. september oplyste arbejdsministeren, at regeringens foranstaltninger inden for byggesektoren ville sikre beskæftigelse til ca. 20.000 arbejdere. Alligevel oplever vi så nu, at arbejdsministeriets økonomiske konsulent udtaler, at arbejdsløsheden i januar vil andrage op mod 80.000, altså en stadig forværing af situationen til trods for de lempelser, som er gennemført, især inden for bygge- og anlægsområdet, som arbejds- og boligministeren for nylig omtalte. Lad mig nævne, at der den 18. september var knap 50.000, 49.300, arbejdsløse eller 5,8 pct. Det er jo ikke det reelle tal. Hertil kommer adskillige tusinde, som er på arbejdsfordeling, dvs. med 2 eller 3 dages arbejde om ugen. Herudover er der jo en ganske betydelig ungdomsarbejdsløshed, som ikke er registreret, en større ungdomsarbejdsløshed end vi har haft så langt tilbage jeg kan mindes. Forholdet er det, at mange unge hverken kan få arbejde eller faglig uddannelse eller anden uddannelse, så alvorlig er situationen for de unge. Situationen er altså langt alvorligere, end de fleste regnede med, og jeg tror derfor, det kræver afgørende ændringer i den økonomiske politik, i erhvervspolitikken og i arbejdsmarkedspolitikken.

Jeg skal kun gå ind på nogle af de arbejdsmarkedspolitiske problemer. Lad mig nævne, at det, vi må regne med inden længe, er de 8 pct.s ledighed. Det vil på årsbasis i 1975 koste det offentlige mere end 3 mia. kr., dvs. 10 mill. kr. om dagen. Lige på dette tidspunkt er det vel en 6-7 mill. kr. om dagen, vi udbetaler i arbejdsløshedsunderstøttelse, og det med en understøttelse, der halter langt bag efter løn- og prisudviklingen. De nuværende satser er baseret på lønnen i

april 1973; det betyder, at der nu mangler 90 kr. om ugen i dækning, og inden 1. april næste år vil efterslæbet — det har man beregnet — være omkring 180 kr. om ugen.

Det mener jeg ikke er forsvarligt over for de arbejdsløse. Derfor har jeg foreslået 2 årlige reguleringer i stedet for én. Det afviste arbejdsministeren — jeg håber, regeringen kommer på andre tanker. Jeg tror, det er nødvendigt, at man tager sin arbejdsmarkedspolitik op til hurtig revision og iværksætter yderligere foranstaltninger.

Må jeg i denne sammenhæng nævne, at arbejdsmarkedsnævnene ud over landet jo også har peget på mange opgaver, som kunne løses, i stedet for at man passivt udbetaler milliarder af kroner i arbejdsløshedsunderstøttelse.

Lad mig i øvrigt i denne sammenhæng nævne noget, som ganske vist ikke har været nævnt af arbejdsmarkedsnævnene, nemlig spørgsmålet, om der ikke var grund til at søge såvel Saltholm- som Storebæltsprojektet afklaret.

Jeg vil også gerne nævne, at vi formentlig alle sammen ved, at arbejdsløsheden rammer dobbelt hårdt i egnsudviklingsområderne. Derfor er der behov for en særlig indsats her.

Jeg forstod, at arbejdsministeren ikke var særlig glad for de lokale beskæftigelsesarbejder. Der er afsat 15 mill. kr. Jeg mener, der er behov for mere end 100 mill. kr., og jeg vil gerne sige, at det er ikke noget, der koster noget, det er noget, der betaler sig, at yde disse penge. Det kan godt være, de ikke er velegnede som konjunkturpolitiske midler, som arbejdsministeren siger det, men i den situation, vi står i, er de simpelt hen nødvendige for ligesom at skære toppen af den værste arbejdsløshed i lokale områder rundt omkring i landet.

I miljøministeriet ligger der færdige projekter vedrørende kloakering, rensningsanlæg, vandforsyningsanlæg og forbrændingsanlæg til et par hundrede millioner kroner samt til en udvidelse af Asnæsværket i Kalundborg. Det er arbejder, som det er oplyst over for mig med kort varsel kan sættes i gang; jeg vil gerne spørge, om regeringen vil være med til det.

Der er arbejdsmarkedsnævn, som har foreslået, at i denne situation bør de kommunale investeringsrammer ophæves. Hvad